

διδάσκαλος τῆς Κατηχητικῆς Σχολῆς τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου ὑπεραπελογήθη τῶν ἱερῶν βιβλίων καὶ ἀνεσκεύασε τὰς κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν συκοφαντίας.

Ἄλλ' ὁ Κέλσος ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ βεβαίως καὶ ἀκουσίως κατέστη καὶ ὁ ἀπολογητὴς τοῦ Χριστιανισμοῦ διότι χρησιμεύει ὡς πηγὴ ἐπιχειρημάτων κατὰ τῶν ὀρθολογιστῶν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν. Τὰ σφζόμενα παρ' Ὡριγένει τεμάχια εἶνε τρανὰ τεμάχια τῆς αὐθεντίας τῶν βιβλίων τῆς Ν. Δ. τὰ ὅποια ἀρνοῦνται οἱ ἑτερόδοξοι κριτικοί· ὁ Κέλσος γνωρίζει καὶ τὰ πλεῖστα τῆς Π. Δὲν ἐνδιαφερόμεθα ὅμως δι' αὐτά, διότι οὐδεὶς διαμφισβητεῖ τὴν ὑπαρξιν αὐτῶν κατὰ τὴν Β' μ. Χ. ἑκατονταετηρίδα. Τὸ ζήτημα εἶνε διὰ τὰ Εὐαγγέλια· ὁ Κέλσος καὶ γνωρίζει καὶ ἐπωφελεῖται αὐτά· ὁμιλεῖ περὶ τῆς βασιλικῆς καταγωγῆς τοῦ Θεανθρώπου, περὶ τῆς ἀποστολῆς τῶν δύο ἀγγέλων εἰς τὸν Ἰωσήφ, γνωρίζει τὴν παρθενίαν τῆς Θεοτόκου, τὸ ὄνομα τοῦ Ναζωραίου, τὴν προσκύνησιν τῶν μάγων, τὴν βρεφεκτονίαν, τὴν φυγὴν αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον, τὸ βάπτισμα τοῦ Σωτῆρος καὶ τὴν ἀθροδὸν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐν εἰδεί περιστερᾶς· ποιεῖται λόγον περὶ τῆς κλήσεως τῶν Ἀποστόλων, τῶν θαυμάτων τοῦ Σωτῆρος, τῶν παραβολῶν, καὶ τῶν εἰς τὸ πάθος καὶ τὴν ἀνάστασιν ἀναφερομένων. Καὶ ἐκ τοῦ τετάρτου ἀρύεται Εὐαγγελίου· ὁμιλεῖ λ. χ. περὶ τοῦ Χριστοῦ ὡς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, περὶ τῆς μαρτυρίας τοῦ Ἰωάννου καὶ τοῦ σημείου, ὅπερ ἐζήτουν ἐν τῷ ναφ̄ παρὰ τοῦ Κυρίου οἱ Ἰουδαῖοι· ἐξ ὧν μετὰ βεβαιότητος λέγομεν ὅτι τὰ 4 Εὐαγγέλια κατὰ τὸ τρίτον τέταρτον τῆς Β' μ. Χ. ἑκατονταετηρίδος τοσοῦτον γνωστὰ ἦσαν ὥστε νὰ ἀναγινώσκονται καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν ἐθνικῶν. Μήπως ὅμως ὁ Κέλσος ἀγνοεῖ τὰς ἐπιστολάς τοῦ Παύλου ἢ τὰς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων ἢ τὴν Ἀποκάλυψιν;

Οὕτω ὁ ἀσπονδότερος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ καθί-

σταται ἀπολογητὴς αὐτοῦ· τοσαῦτα δὲ καὶ περὶ τούτου ἤδη μεταβαίνομεν εἰς τὸν Λουκιανόν, ὅστις συγκαταριθμεῖται μετὰ τῶν συγγραφέων κατὰ τοῦ Χριστιανισμοῦ.

(Ἀκολουθεῖ).

HOMO VETUS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΤΩΝ ΠΟΙΜΕΝΩΝ* ΤΗΣ ΟΘΥΟΣ

Αἱ δὲ συγγενεῖς γυναῖκες τοῦ γαμβροῦ ἀρχίζουσι νὰ κτενίζωσι τὴν νύμφην μὲ τὸ κτένι τοῦ γαμβροῦ, ἄδουσαι οὕτω·

*Ανοιξε, χρυσὸ σεντοῦκι, κ' ἔδραλε χρυσὸ κτενάκι,

χρυσὸ, μαλαματένιο.

Κ' ἔφκειασε χρυσὴν ρυφούλα, καὶ χρυσὴ, μαλαματένιο.

Κόρη μου, τὸ τί ξεπλέγεσαι;

Μὴ δὲρ ἐγὼ ξεπλέρομαι; μαροῦλά μου μὲ ξεπλέξε.

Κόρη(η) μου τὸ τί ξεπλέγεσαι;

Μὴ δὲρ ἐγὼ ξεπλέρομαι; πατέρα μου μὲ ξεπλέξε!

*) Ἰδε ἀριθ. 47, σελ. 948.

1) Ἐπαναλαμβάνουν τὰ αὐτά· τὰ ἀδελφία μου, οἱ μπαρπάδες μου, ἡ θειάδες μου.

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΔΙΑΛΕΞΙΣ.

Ἦν' ἐνθουσιασμοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλληνικῆς ἀρχαιότητος ὠθούμενοι ἄνδρες τῶν διαπρεπεστάτων ἐν τῇ εὐγενεῖ τῶν γαλατῶν χώρᾳ ἐσκέψαντο περὶ ἀνιδρύσεως τῶν πάλαι Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων καὶ περὶ προσκλήσεως ὅπως μετάρχωσιν αὐτῶν οἱ βουλούμενοι. Ἰνα δὲ καταδειχθῇ ὅτι ἐκ τῆς ἀρχαιότητος τὸν θεσμόν λαμβάνουσι καὶ ὅτι τὰ νεώτερα Ὀλύμπια ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ ἱπποδρόμῳ τὴν βάσιν ἔχουσιν, ἐρίενται δὲ τὴν ἀναβίωσιν τῆς τοῦ Ἀγνάπου στοῦχς ἀποφασίζεται· ἡ τέλεσις τῶν πρώτων ἀγώνων ἐν τῷ ἱερῷ τῆς ἀρχαιότητος Ἀστῷ. Καὶ ἀποστέλλεται εἰς Ἀθήνας ἴδιος ἀντιπρόσωπος τῆς ἐν Παρίσιος κατηρητισθείσης μεγάλης ἐπιτροπῆς, ὅπως διαπραγματευθῇ τὰ κατὰ τὴν διοργάνωσιν τῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ ἐν τούτῳ ἀπεδείχθη τὸ ἀσφαλὲς τοῦ ρήματος τοῦ μεγάλου τῆς ἀρχαιότητος ρήτορος· εἶδε δὴ χρημάτων καὶ ἀνευ τούτων

οὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων, διότι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῆς Ἑλλάδος περιορίζει τὰς ἀπαιτούμενας δαπάνας πρὸς ἀνάληψιν τοιούτου ἔργου. Συνέβη δηλαδὴ καὶ ἐν τούτῳ ὅτι πρότινων ἐτῶν, ὅτε, εἰσηγηθείσης τῆς ἐν τῷ Διονυσιακῷ θεάτρῳ διδασκαλίας τῶν Περσῶν τοῦ Αἰσχύλου μετὰ τοῦ μέλους τοῦ ἐλληνοιστοῦ καὶ φιλέλληνος πρίγκιπος διαδόχου τῆς Σαξωνίας-Μάϊνιγεν Βερνάρδου, τὸ τῶν οἰκονομικῶν φάσμα παραστὰν ἐκώλυσε τὴν διδασκαλίαν, καίτοι πολλοὺς ἐπαρουσίαζε λόγους ὁ τότε ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος μακαρίτης Ἀλεξάνδρος Ραγκαβῆς ὑπὲρ τῆς διδασκαλίας ταύτης. Ἡ διδασκαλία τῶν Περσῶν τοῦ Αἰσχύλου, ἢ τῆς Ἀντιγόνης, ἢ ἄλλης τινὸς τῶν τραγωδιῶν τῆς ἀρχαιότητος ὧν τὰ χορικά εἰσι μελοποιημένα ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ χώρου ἐφ' ὃ τὸ πρῶτον ἐδιδάχθησαν καὶ ἐστέφθησαν οὐ μόνον ἡμῶν αὐτῶν τὸ σῆμα πρὸς τὰ ἀριστουργήματα ἐκεῖνα τῶν ἀρχαίων, ὧν τὸ κλέος οὐποτ' ὀλεῖται ἀποδείκνυσιν, ἀλλὰ καὶ θὰ συνεχίει τοὺς πρὸ τοῦ βωμοῦ ἐκεῖνων θυμίαμα καίοντας καὶ ἰδίᾳ τὸν προσφιλεῖ γαμβρὸν τοῦ αἰδίου αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας Γουλιέλμου τοῦ Β' καὶ καθόλου τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἡ Ἀντιγόνη, διδασκείσα ἄρτι κατὰ γαλλικὴν μετάφρασιν, ἀφισταμένην ἐν πολλοῖς τοῦ πρωτοτύπου, καὶ κατὰ μέρος τοῦ διαπρεποῦς μουσουργοῦ Saint-Seans ἐν τῷ ὑπαιθρῷ καὶ ἀρχαίῳ

Κόρη μου τὸ τί ἀναπλέγεσαι ;

Μὴ δὲρ ἐγὼ ἀναπλέγομαι ; μαροῦλά μου μ' ἀνάπλεξε.

Κόρη μου, τὸ τί ἀναπλέγεσαι ;

Μὴ δὲρ ἐγὼ ἀναπλέγομαι ; πατέρας μου μ' ἀνάπλεξε.

*Ανοιξε, χρυσὸ σερτουκι, κ' ἔβγαλε χρυσὸ πλεξίδι,

Κ' ἔπλεξε χρυσῇ ρυφοῦλα, καὶ χρυσῇ μαλαματένῃα.

*Ανοιξε, χρυσὸ σερτουκι, κ' ἔβγαλε χρυσῇ σκουφοῦλα.

Σκούφουσε χρυσῇ ρυφοῦλα, καὶ χρυσῇ, μαλαματένῃα.

*Ανοιξε, χρυσὸ σερτουκι, κ' ἔβγαλε χρυσὸ μανθῆλι.

Κοῦκλουσε χρυσῇ ρυφοῦλα, καὶ χρυσῇ, μαλαματένῃα.

*Ανοιξε, χρυσὸ σερτουκι, κ' ἔβγαλε χρυσὸ βελόνι,

Κ' ἔβγαψε χρυσῇ ρυφοῦλα, καὶ χρυσῇ, μαλαματένῃα.

*Ανοιξε, χρυσὸ σερτουκι, κ' ἔβγαλε χρυσῇ κοπτσουῦλα,

Κ' ἔφκειασε χρυσῇ ρυφοῦλα, καὶ χρυσῇ, μαλαματένῃα.

*Ἐπειτα δ' ἔρχεται ὁ ἀνδράδελφος φέρων τὰ πέδιλα τῆς νύμφης, ἅτινα ἀλλάσσει ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἄλλον πόδα τρίς· ῥίπτει ἐντὸς τοῦ ἐνὸς οἶνον χύνων τρίς ἐκ τοῦ ἐνὸς οἶνον, χύνων τρίς ἐκ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἕτερον πέδιλον· πίνει ὀλίγον ἐξ αὐτοῦ, δίδει καὶ τῇ νύμφῃ, ἥτις πίνει ἐπίσης. Προσθετέον ὅτι τότε τελεῖται ἡ ἱεροτελεστία.

*Ἀφοῦ δ' ἔφαγον καὶ ἔπιον ἄδοντες καὶ χορεύοντες, εἰτοιμάζονται πρὸς ἀναχώρησιν. Τότε θέτουν εἰς τὸ κατώφλιον τῆς θύρας τὴν προῖκα, ἐφ' ἧς κάθεται ὁ ἀδελφὸς τῆς νύμφης, ζητῶν δῶρον, ἵνα ἐπιτρέψῃ τὴν παραλαβήν· δίδουσι δῶρόν τι αὐτῷ καὶ παραλαμβάνουσι τὴν προῖκα.

θεάτρῳ τῆς Ὁρανῆς προεβλήθησαν διάφορον ἐντύπων τῆς προσενηθείσης ὅτε ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον πέρυσιν ἐν τῇ Γαλλικῇ-κωμῳδίᾳ, ἡ δὲ χαρίεσσα Bartet, ἥτις τὴν ἡρώδα υπεκρίνατο, ἐδίδετο ἰδιαιτέρας τιμᾶς. Ἐν τῇ Ὁρανῇ ἀνελαμψε τὸ θεάτρον τοῦ Διονυσίου· ἐν τῇ Ὁρανῇ ἀνευρημῆθη ἡ πλήρης ἀναβίωσις τοῦ πάλαι ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος θεάτρου, ἐξ οὗ ἅπαν τὸ νεώτερον κλασικὸν καὶ τὸ νῦν ὄραμα ἀπέρρευσεν. Ἡ τέλεισι τῶν νέων Ὀλυμπίων ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ ἐν ᾧ τὸ πάλαι ἐτελοῦντο ἀνίστησι τοὺς μεγάλους ἐκείνους ἀγῶνας καὶ τὴν στοὰν τοῦ Ἀγνάπτου. Τούτου ἕνεκα πᾶσα θυσία γενομένη ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς κυβερνήσεως, ἔσται θυσία οὐχὶ ἄσκοπος, οὐχὶ ματαία χρήματος δαπάνη, ἀλλὰ θυσία ὑπὲρ τοῦ τόπου, ἐφ' ᾧ καὶ ὁρθῶς ὁ κ. Τρικoupης φαίνεται ἀνακαλῶν τὴν προτέραν αὐτοῦ ἀπόφασιν, ὅπως ἀπορρίψῃ τὴν πρότασιν πρὸς συγκρότησιν ἐν Ἀθήμας τῶν πρώτων ἀγῶνων, ἐδίδετο δὲ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ γηραιὸς πολιτικὸς ἀλλὰ καὶ φιλόλογος ἀπὸ Γλάδστων μετέφρασεν ἄρτι καὶ τύποις ἐξέδωκεν ἑξαμετρον μετάφρασιν τῶν Ὁδῶν τοῦ Ὁρατίου. Περὶ τῆς μετάφρασεως ταύτης διάφοροι καὶ ἀντίθετοι ἐξηγήθησαν γνώμαι. Οὗτος ἡ μὲν Westminster Ga-

Ὁ δὲ γαμβρὸς σύρει ἐκ τῆς χειρὸς τὴν νύμφην, ὅτε οἱ συγγενεῖς αὐτῆς ἔδουσιν.

Εὐχήσου με, μαροῦλά μου, τώρα 'στὸ κίνημά μου.

Μὲ τὴν εὐχή μου, κόρη μου, θεὸς γὰρ σὲ προκόψῃ.

Εὐχήσου με, πατέρα μου, τώρα 'στὸ κίνημά μου.

Μὲ τὴν εὐχή μου, κόρη μου, θεὸς γὰρ σὲ προκόψῃ¹.

Τότε ἡ μήτηρ θέτει ἐντὸς καπακίου νερόν καὶ ἄλατι, ὅπερ λύνουσα ῥαντίζει τὴν νύμφην καὶ τὸν γαμβρόν, εὐχομένη καλορίζικον γάμον, καὶ λέγουσα τῇ νύμφῃ. Ὅ,τι σοῦ εἶπα, νερό κι' ἄλατι. Τοῦτο δηλοῖ, ὅτι ὡς λύνει ἐντὸς τοῦ ὕδατος τὸ ἄλας, οὕτω νὰ λυώσῃ πᾶσα κατάρα, ἣν ποτε ἐν τῇ ὀργῇ τις ἐξέφερε κατὰ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Τὸ καπάκι αὐτὸ τὸ θέτει εἰς τὸν ντορβᾶν τῆς νύμφης· ἡ δὲ νύμφη προσκυνεῖ κεκαλυμμένη διὰ τοῦ κούκλου καὶ φιλεῖ τὸν πόδα καὶ τὴν χεῖρα τοῦ πατρὸς, τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς. Τότε ἡ μήτηρ τῆς νύμφης δωρεῖται εἰς αὐτὴν μίαν ὄρνιθα. Ἐν σπουδῇ προσπαθοῦσι τίς νὰ πρωτοῖππεύσῃ, ἀλλὰ πάντοτε πρῶτος ἱππεύει ὁ γαμβρὸς· ἡ δὲ νύμφη ἱππεύει ἐπὶ τοῦ λευκοῦ ἱπποῦ, ὃν ἔφερον ὁ γαμβρὸς ἐφιππος. Τότε πλησιάζουσι τὸν γαμβρόν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς νύμφης, ὅτε ὁ γαμβρὸς περιφέρει τὴν χεῖρα περὶ τὴν κεφαλὴν τῆς νύμφης κρατῶν νομισμα ἀργυροῦν, ὅπερ δίδει τῇ νύμφῃ, ἥτις λαμβάνει αὐτὸ φιλοῦσα τὴν χεῖρά του. Ἐπειτα ἐκβάλλει τὴν μάχαιραν, ἣν περιφέρει σταυροειδῶς περὶ

1) Εἴτα ἐπαναλαμβάνουν τὰ αὐτά· τ' ἀδελφία μου, μπαπαδες μου, θειάδες μου.

zelle θαυμάζει τὴν βραχυλογία, τὴν πιστότητα, τὰς ωραίας ἐκφράσεις τοῦ ἔργου τοῦ μεγάλου γέροντος καὶ ἀνευρίσκει ἐν αὐτῷ διαρκῇ ποιητικὴν ἔμπνευσιν· οἱ Times υποδεικνύουσι πολλὰ σφάλματα καὶ τινὰς ἀρετάς· ἡ δὲ Pall Mall Gazette θεωρεῖ τὸ ὅρος καὶ τὴν προσῳδίαν τῶν γλαδστωνικῶν ὥδων κωμικὴν. Ἀλλ' ὡς παρατηρεῖ ἡ Journal des Débats, αἱ μετάφρασεις τοῦ Γλάδστωνος ἀν μὴ ᾧσι ποιητοῦ τοιαῦτα, εἰσὶν ὅμως μετάφρασις λεπτοτάτου λογίου.

Εἶνε γνωστὸς ἐκ πολλῶν δημοσιεύσεων αὐτοῦ ὁ Cesar Lombroso. Ὁ φρενολόγος οὗτος ἐδημοσίευσεν ἄρτι ἐν τῇ Revue des Revues μελέτην περὶ τῆς ἐξ ἔρωτος αὐτοκτονίας. Ἀρχεῖται τῆς μελέτης αὐτοῦ διὰ τῶν ἐξῆς:· Δὲν εἶνε ἄσκοπον νὰ παρατηρήσωμεν, πρὸς τιμὴν τῆς ἡμετέρας ἐποχῆς, ὅτι ὁ ἔρως δὲν κατεβυθίσθη ἐν τῷ ὑπὸ τῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ χρήματος ἀνοίγοντι βαράθρῳ καὶ ὅτι ἡ ἕνεκα ἔρωτος αὐτοκτονία εἶνε ἐτι συνήθης παρὰ ταῖς γυναῖκας. Ἡ παρατήρησις αὕτη τοῦ Lombroso καταδεικνύεται ἀκριβῆς καὶ ἐκ τῶν ἀναγεγραμμένων αὐτοκτονιῶν ἐν ταῖς ἐφημερίσιν, ἀλλὰ τὴν παρατήρησιν αὐτοῦ υποστηρίζει ὁ ἰταλὸς ψυχολόγος καὶ διὰ στατιστικῶν. Οὕτω κατὰ

τὴν κεφαλὴν τῆς νύμφης, κτυπῶν τρεῖς τὴν πλάτην αὐ-
τῆς. Αἱ γυναῖκες ἄδουσιν·

Ἀδέρφια μου, μπαρπάδες μου, θειάδες μου.

Ἐβγα, κόνα κομισμένη, σὰν μηλιὰ λουλουδιασμένη,
δὲν μ' ἀφίνει ὁ πόνος ράβρω ἀπὸ τῆ χρυσῇ μου μάνα (3).

Ἄμα δ' ἄρχονται τῆς ἀναχωρήσεως ἄδουσιν·

Μὴ σὰς ἐκακογάρηκε ποῦρθαμε 'στὸ χωριό σας·
'Εμεῖς τὴν ρύφη πήραμε, καὶ τὸ χωριό 'δικό σας.
Ξεκίνησ' ἡ λεπτοκαρὰ μ' ὅλα τὰ λεπτοκάρα,
Ξεκίνησε κ' Ἀντρίτζος μας μ' ὅλα τὰ παληκάτια,
Καὶ πᾶνε τὰ πατήσουνε τῆς Λειθαδιῆς τὸν κάμπο,
Νὰ πάρουν ἄσπρα καὶ φλωριά, τὰ πάρουν καὶ μιὰ παπαδῆ,
Νάχη κορμὶ γιὰ φόρεμα, καὶ μέση γιὰ ζωνάρι.

Τότε ἐκατέρωθεν ρίπτουν ὅπλα βαδίζοντες πρὸς τὴν
κατοικίαν τοῦ γαμβροῦ, ὅτε εἰς τῶν ἀδελφοποιτῶν ἀ-
φαιρεῖ τὸ πέλδιον ἐκ τοῦ δεξιῦ ποδὸς τῆς νύμφης, ὅπερ
φέρει εἰς τὴν πενθεράν, ὡς τεκμήριον τῆς προσεχοῦς ἐλευ-
σεως τῆς νύμφης. Ἡ πενθερά δωρεῖται αὐτῷ ἐν μανδή-
λιον, αὐτὸς δὲ ἐπαναφέρει τὸ πέλδιον τῆς νύμφης καὶ
ἅπαντες προεμύοντι εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ γαμβροῦ.
Ἄμα πλησιάζουσιν, ἐκατέρωθεν ἄρχεται πυροβολισμὸς
διαρκής· φθάσαντας δὲ εἰς τὴν καλύβην τοῦ πενθεροῦ
ράντζιζουσιν καὶ πάλιν μὲ βαμβυκακόσπορον καὶ τὰ ἄλλα.

(3) Ἐπαναλαμβάνουν, ἀπὸ τὸν χρυσὸν μου πατέρα, ἀπὸ τὰ
χρυσὰ μου ἀδέρφια.

τὴν στατιστικὴν ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τὰ τέσσαρα τελευταῖα ἔτη
ὕπελογίσθησαν 569 αὐτοκτονίαι γυναικῶν καὶ 2516 αὐτοκτονίαι
ἀνδρῶν ἐν γένει, ἀλλ' αἱ ἐξ ἔρωτος αὐτοκτονίαι παρουσιάζουσι
τὴν ἐξῆς ἀναλογίαν, ἐκ μὲν τῶν γυναικῶν 75 — 71 % ἐκ τῶν
ἀνδρῶν 20 — 30 %. Ἐν Γαλλίᾳ ὑπελογίσθησαν 25,941 αὐτο-
κτονίαι, ἐξ ὧν 10,982 ἀνδρῶν καὶ 5,869 γυναικῶν, ἀλλ' ἐξ
ἔρωτος αὐτοκτονίαι ἐγένοντο ὑπὸ μὲν γυναικῶν 172, ἥτοι 28 %,
ὑπὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν 134 μόνον, ἥτοι 7 %. Τοιαῦται αἱ στατι-
στικαὶ παρατηρήσεις τοῦ ἰταλοῦ ψυχολόγου.

Κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς προπαρελθούσης πέμπτης τῆς Γαλ-
λικῆς Ἀκαδημίας, ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἀνεκινώσατο ἐπιστολὴν
τοῦ συγγραφέως τῆς *Λούρδης* Emile Zola δι' ἧς οὗτος ὑπο-
βάλλει τὴν ὑποψηφιότητα αὐτοῦ ἐν τῇ χρεωρύσει ἔδρα τοῦ μα-
καρίτου *Laconte de Lisle*. Ἀὐτὸς ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅμως ὅτι
οἱ ἀκαδημαῖοι καὶ πάλιν θὰ εὐκρεστηθῶσι νὰ προσενέγκωσιν
αὐτῷ μελαίνες ψήφους καὶ οὕτω ν' ἀποκηρύξωσιν αὐτὸν αὖθις
τοῦ χώρου τῶν τεσσαράκοντα ἀθανάτων.

Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίαν ἀνεκινώθη καὶ ἐπιστολὴ τοῦ ἐν

Προκειμένου δὲ ν' ἀφιππεύσῃ ἡ νύμφη ἄδουσιν αἱ
γυναῖκες·

Πέζα μῆλο, πέζα ρόοδο, πέζα ὀροσερὸ σταφύλι.

Δὲν πεζεύω, καμαρόνω, χάρισμα πολὺ γυνεύω

Ἀπ' τὸν κύργιο πενθερόν μου τὰ μοῦ δώση τὰ πεζεύσω (1).

Ἀφοῦ ὑποσχεθῶν αὐτῇ δωρόν τι, τῇ δίδουν μίαν
κουλούρην, ἣν κόπτει εἰς τέσσαρα μέρη, πετῶσα σταυ-
ροειδῶς αὐτά· ἐπίσης δὲ χύνει ἐνώπιον τῆς κεφαλῆς τοῦ
ἵππου σταυροειδῶς οἶνον.

Ἀφιππευσάσης τῆς νύμφης ἄδουσιν αἱ γυναῖκες·

Σὰν δασιά· ρ' τὰ κυπαρίσσια,

Ἀριεψέ τα μία ψίχα,

Νὰ διαβῇ ὁ γαμβρός κ' ἡ ρύφη,

Νὰ διαβοῦν κ' οἱ συμπεθέροι.

Ἐνῷ πρόκειται νὰ εἰσελθῇ ἡ νύμφη εἰς τὴν καλύβην,
ρίπτουσιν εἰς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας μίαν μάχαιραν, ἣν
δτε ὑπερπηδῇ, ἄδουσιν αἱ γυναῖκες·

Ἀδ' αὐτοῦ πουλιὰ τὰ βγάλης,

Καὶ ἀδ' αὐτοῦ τὰ πὰ πετάλης.

Εἴτα δὲ κερῶσιν εἰς τὴν μέσσην τῆς νύμφης ἓνα στα-
τῆρα· ὁδηγουμένη δὲ ὅπ' ἄλλων γυναικῶν, καὶ ἰδίχ ὑπὸ

(4) Ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τὴν κύργια πενθερά μου καὶ ἀπὸ
τὰ ἀνδράδέρφια μου.

Παρισίους πρεσβυτοῦ τῆς Ρωσίας, δι' ἧς οὗτος ὁμολογεῖ χάρι-
τας τῷ Πανακαδημίῳ ἐπὶ τῇ τιμῇ δι' ἧς περιέβαλεν αὐτὸν ἀνα-
θὲν αὐτῷ ὅπως διαβιάσῃ τῷ τσάρᾳ Νικολάῳ Β' καὶ τῇ χήρᾳ
αὐτοκρατορίᾳ Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' τὰ συλλυπητήρια τῶν πέντε
Ἀκαδημιῶν.

Ἡ σχολὴ τῶν τυφλῶν τῆς Angers, ἥτις ἰδρύθη ὑπὸ τῆς δε-
σποινίδος Mylot, τῆς καὶ διευθυντρίας αὐτῆς διατελούσης, ἐστέ-
φθη ὑπὸ λαμπρᾶς ἐπιτυχίας ὡς φανεροῦται ἐκ τῆς προόδου νεα-
ροῦ τροφίμου αὐτῆς. Νέος τυφλὸς προσληφθεὶς ἐν τῇ σχολῇ ὡς
καθηγητῆς τῆς μουσικῆς ἠδυνήθη τῇ μεθόδῳ τῆς δεσποινίδος
Mylot νὰ συμπληρώσῃ πάσας τὰς γαλλικὰς κλασσικὰς αὐτοῦ
σπουδὰς, νὰ ὑποβληθῇ δὲ ἄρτι εἰς τὰς ἀπολυτηρίους ἐξετάσεις καὶ
νὰ τύχῃ τοῦ βαθμοῦ *l'ien* καλῶς. Ὁ νέος οὗτος εἶνε ἐντελῶς
τυφλὸς ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους τῆς ἡλικίας αὐτοῦ, καταγωγῆς
δὲ ἰταλικῆς ὀνομάζεται Vento. Προητοιμάσθη εἰς τὰς ἐξετάσεις
ὑπὸ τοῦ ἀββῆ Geupille.

τῆς νυμφευτρίας, θέτει τὴν χεῖρά της ἐντὸς τοῦ ἀλευροσάκκου καὶ ἐντὸς τοῦ τυροῦ. Ἡ νύμφη προσκυνεῖ ἀδικόπως· δὲν τρώγει μετὰ τῶν ἄλλων· ἅμα λάβῃ καὶ ῥόνον, τρώγει μόνῃ ὡς τινα.

Τὸ δ' ἐσπέρως εἶναι ἡ ἐπίσημος εὐωχία, παρατιθεμένων καὶ τῶν δώρων τοῦ νουνού, τοῦ ψητοῦ, τῆς κουλούρας καὶ τοῦ οἴνου. Ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ προσκεκλημένοι κατ' ἔθος φέρουσιν οἶνον καὶ μίαν κουλούραν, οἱ δὲ πλησιέστεροι συγγενεῖς καὶ ἄμύνον.

Οὕτω διὰ τῆς ἀλληλοδοθηθείας ἐλαττοῦνται αἱ δαπάναι τοῦ πενθεροῦ· ἄλλως οἱ πτωχοὶ δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ὑποστῶσι τὴν δαπάνην τοῦ γάμου.

Ἀφοῦ ἐτοιμασθῶσι τὰ φαγητά, κάθηνται κυκλοτερῶς· ἐνῶ δὲ λιανίζουσι τὸ ψητόν τοῦ νουνού, ἔδουσι·

Τοῦ νουνού μας τὸ ψημμένο ἀπ' τὴν Πόλιν εἶναι φερμένο,
Κ' ἀπ' τὴ Σύρα διαβημένο,

Κ' ὅποιος πάει νὰ τὸ κόψῃ, τὸ χεράκι του νὰ κόψῃ,

Καὶ ποτὲ μὴ τὸ γιαιτρέψῃ.

Ἀπ' τὴν Πόλιν ἀπάνω πῆγα, τέτοιο νερό ρονὸ δὲν εἶδα.

Τέτοιο νερό, τέτοιο πετρίτη,

Τέτοιο καστροπολεμίτη.

Μὲ τὰ κάστρα πολεμάει, ὅσο ν' ἀποστεφανώσῃ.

Εἰς τὴν Πόλιν ἀπάνω πῆγα, τέτοιο νερό ρονὸ δὲν εἶδα.

Τοῦ ρονοῦ μας ἡ φλοκάτα ἀπ' τὴν Πόλιν εἶναι φερμένη,

Καὶ ὅτῃ Σέρα διαβημένη, ὅτῃ ἀμυγδαλὰ ἀπλωμένη.

Οἱ ἀδελφοποιτοὶ λέγουσι πόσας δώρα ἔφερον ὁ νουνός, καὶ ἐνῶ πίνουσιν ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ ἔδουσι·

Τοῦ ρονοῦ μας τὸ γεμάτο, τὸ εὐχαρομυγδαλάτο,

Τιμημένο κ' ἀξιωμένο, ὅσο θεὸ εὐχαριστημένο.

Ἡ εὐωχία ἐξακολουθεῖ ἐπὶ ὥρας πολλάς, τοῦ οἴνου διὰ τῆς τούτης ἀδιακόπως περιφερομένου, καὶ τοῦ ἔσματος μὴ διακοπτομένου. Οὕτω δὲ κεκορεσμένοι ὑπὸ τε τοῦ οἴνου καὶ τοῦ κρέατος, ἀπέρχονται ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν κατοικίαν.

Τὴν Δευτέραν δὲ τὸ πρωί, ἀφοῦ αὖθις εὐωχῆσωσιν οἱ ἄνδρες, ὁδηγοῦσιν αἱ γυναῖκες τὴν νύμφην εἰς τὴν τράπεζαν, φέρουσαι κούρκινον, ἐν ᾧ ἔθεσαν μανδήλια καὶ περικνημίδας. Ἡ νύμφη ἄρχεται ἐκ δεξιῶν προσκυνοῦσα καὶ ῥίπτουσα ἐπὶ τοῦ ὤμου ἕκαστου ἀνδρὸς ἓν δῶρον· εἰς ἀντάλλαγμα δίδουσι τῇ νύμφῃ ἓν ἀργυροῦν νόμισμα.

Μετὰ δὲ ταῦτα ἄρχεται ὁ χορός· ἄγουσι δ' αἱ γυναῖκες καὶ τὴν νύμφην εἰς τὸν χορόν, ἣν θέτουσιν ἐν μέσῳ τοῦ γαμβροῦ καὶ τοῦ νουνού, ἔδουσαι ὡς ἐξῆς·

Ἐβρα, μαρνοῦλα πεθερά, νὰ ὀῖς τὴ νύμφη ὅτ' ἔχω

Πῶς σεῖεται, πῶς λυγρίζεται, πῶς βεργοκαμαρίζεται,

Κ' ἀπ' τὸ καμάρι τοῦ γαμβροῦ δὲν σεῖεται, δὲν λυγρίζεται,

δὲν βεργοκαμαρίζεται.

Δὲν ἀκοῦς, κυράτσα νύμφη,

Τί σοῦ λέει τ' ἄγιο Βαγγέλιο;

Νὰ τιμῆς τὸν πεθερόν σου,

Πάντα τιμημένη νᾶσαι.

Δὲν ἀκοῦς, κυράτσα νύμφη,

Τί σοῦ λέει τ' ἄγιο Βαγγέλιο;

Νὰ τιμῆς τὴν πεθερά σου,

Πάντα τιμημένη νᾶσαι.

Νὰ τὴν πῆς, κυράτσα μάννα,

Νὰ σὲ πῇ, κυράτσα νύμφη,

Δὲν ἀκοῦς, κυράτσα νύμφη.

Τί σοῦ λέει τ' ἄγιο Βαγγέλιο;

Νὰ τιμῆς τὰ ἀνδραδέφρια,

Πάντα τιμημένη νᾶσαι

Νὰ τιμῆς καὶ τὸ ρονὸ σου,

Πάντα τιμημένη νᾶσαι.

Μετὰ τὸ πέρας τοῦ ἔσματος τούτου παιδίον ὅχι ὀρφανόν, ἀλλὰ μὲ μάνναν καὶ μὲ πατέρα, χωρίζει τὴν νύμφην ἀπὸ τὸν γαμβρόν· ὁδηγεῖ αὐτὴν ἡ νυμφεύτρια εἰς τὴν καλύβην, ὅπου ἔρχονται μετ' ὀλίγον καὶ οἱ ἄνδρες, καὶ ἀφαιροῦσι τὸν κουρκλον τῆς νύμφης. Ἐπειτα ἐκβάλλουσιν ἐκ τῶν σάκκων τὴν προίκα, ἣν ἀπαριθμεῖ εἰς ἀδελφοποιτοὺς· ἀφαιροῦσι δὲ καὶ τὰ μῆλα ἐκ τοῦ φλαμπόρου, ἅτινα τρώγουσιν οἱ ἀδελφοποιτοὶ. Τότε παραθέτει τράπεζαν ἡ νύμφη, δίδουσα δώρα, μανδήλια, ζῶνας, περικνημίδας, ἀνθ' ὧν λαμβάνει νομίσματα ἀργυρᾶ. Δίδει δῶρόν τι πρὸς τὸν ἀναχωροῦντα κουμπάρον, ὃν προπέμπουν πυροβολοῦντες.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἡ νύμφη πηγαίνει εἰς τὴν κρήνην συνοδευομένη ὑπὸ ἐνὸς ἢ δύο παιδίων, φέρουσα δύο ἀγγοῖα. Κατὰ πρῶτον ῥίπτει χάλκινόν τι ἢ ἀργυροῦν νόμισμα ἐντὸς τοῦ ὕδατος, χαιρετίζουσα οὕτω τὴν κρήνην.

Τὴν προσελθὴν Τετάρτην ὑπάγει ἡ νύμφη εἰς τὸ ρεῦμα καὶ πλύνει τὰ τοῦ οἴκου, καὶ ἰδίως τὰ στρωσίδια.

Οὕτω περατοῦται ὁ γάμος· τὴν δὲ πρώτην Κυριακὴν τελοῦνται τὰ ἐπιστροφία. Μετὰ τιναν ἀδελφοποιτῶν ἐπισκέπτεται ὁ γαμβρός τὸν πενθερόν· τὴν δὲ ἀμέσως ἐπομένην Κυριακὴν ἐπισκέπτεται ὁ πενθερὸς τὸν γαμβρόν.